

از ص : سی و پنج

این التزام تاریخ را خود محمد رضا شاه نیز مورد تحلیل قرار داده بود :

«هنگاتی که من اجرای برنامه ضربتی و همه جانبه خودم را برای خروج ایران از تاریکی اعصار و قرون و جبران عقب ماندگیهای چند صد ساله آغاز کردم، خوب میدانستم که میباید یک حالت بسیج دائمی و آمادگی مستمر در کشور وجود داشته باشد تا بتوان در برابر عوامل مخرب و مخالف پیشرفت، یعنی مرتجعین مذهبی، مالکان بزرگ، خان های عشایر، محافظه کاران، بازرگان، کمونیستها و در عین حال تحریکاتی که توسط نیروهای بین المللی بعمل می آید ایستادگی کرد. اگر دست مخالفان اصلاحات باز گذاشته میشد که هر چه میخواهند بکنند مسلماً امکان توفیق در این اصلاحات بدست نمی آمد، و اگر هم دست روی دست میگذاشتیم و از بیم نارضایتیها کاری انجام نمیدادیم ایران همچنان در حال عقب ماندگی باقی میماند، و در اینصورت حکومت دمکراتیک سرایی بیش نبود. فراموش نکنیم که دمکراسی بقر و گرسنگی و جهل و بیماری، دمکراسی نیست م